

[Hans Rasmussen.]

ning. Dette har man haft forståelsen af indenfor eksportkreditudvalget; men det kan vist ikke helt siges at være tilfældet i de udvalg, der giver lån til de egentlige investeringer. Det sidste spørgsmål havde vi iøvrigt fremme i det høje ting, da vi drøftede udlånene til mindre rederivirksomheder, ved hvilken lejlighed jeg ligeledes henstillede, at man i disse udvalg gav sagerne en mere velvillig og også en hurtigere behandling. Jeg skal imidlertid ikke i dag komme ind på dette spørgsmål, men vil gerne henstille til den højtærede handelsminister, at man, når eksportkreditordningen i løbet af sommeren nærmere skal overvejes, så også beskæftiger sig med spørgsmålet om en bedre koordination mellem handelsministeriets forskellige låneudvalg. Det ligger utvivlsomt sådan, at grænserne mellem lån til investering for en eksportvirksomhed og en garanti for denne virksomheds løbende eksport er meget flydende, sådan som det foregår i dag.

En mere omfattende behandling af disse spørgsmål om fremme af eksporten må imidlertid vente til efteråret. Mit parti ser dog det foreliggende lovforslag som et gavnligt led i de eksportfremmende foranstaltninger. Jeg skal derfor sluttelig henvise til bemærkningerne til lovforslaget samt til de betragtninger, den højtærede handelsminister har fremsat overfor det høje ting gennem sin skriftlige fremsættelse.

Vi fra mit partis side er ikke uvillige til en kort udvalgsbehandling. På den anden side synes jeg personlig, at forslaget er klart, kort og let overskueligt. Men skulle der være ønske om en udvalgsbehandling, er det klart, at vi er rede dertil. Med disse bemærkninger skal jeg på mit partis vegne anbefale forslaget til en velvillig og hurtig behandling.

Foged: Jeg er enig med den ærede ordfører for socialdemokratiet i udtalelsen om, at vi ønsker så stor en international handel som vel muligt, men jeg skønnede alligevel, at der i den ordførertale, som det ærede medlem hr. Hans Rasmussen holdt, var en undertone af yderligere krav udover, hvad dette lovforslag indeholder. Vi kan tiltræde lovforslaget om eksportgarantier, idet vi finder dem nødvendige for, at eksporten kan fore-

gå så smertefrit som muligt; men såfremt der skulle rejse sig yderligere krav, må vi have en dokumentation for, at der skulle være et sådant behov. Vi er også villige til at gå ind i et udvalgsarbejde, men vi har ikke noget bestemt ønske om det.

Stæhr Johansen: Jeg kan på mit partis vegne give tilslutning til det foreliggende lovforslag. Vi deler ganske de betragtninger, som den højtærede handelsminister har fremsat, og som også tidligere ordførere her har fremført, om, at det er nødvendigt, sådan som udviklingen har formet sig, at man har denne mulighed for at kunne styrke danske erhvervsinteresser, ikke mindst eksportinteresser. Vi har set, hvorledes der i løbet af det sidste år på de udenlandske markeder er kommet en forøget konkurrence; vi ser også den forøgede liberalisering medføre en sådan konkurrence, hvad man naturligvis kun kan hilse med tilfredshed. Men den tilbageholdenhed, som man kendte de første år efter krigen med hensyn til benyttelse af denne lovgivning — det var ikke nødvendigt dengang — er jo blevet afløst af en stadig stigende efterspørgsel, efterhånden som konkurrencen er blevet skærpet og liberaliseringen øget. Sidste år, da loven blev forlænget, kom regeringen med forslag om en forhøjelse af beløbet, og det blev gennemført; man skønnede dengang, at det var nok. Men efter de oplysninger, som indeholdes i bemærkningerne til lovforslaget, er vi ganske enige med den højtærede minister i, at det vil være nødvendigt at søge en yderligere bevilling på 100 mill. kr., og dette forslag kan vi altså tiltræde.

Fra vor side er der ingen ønsker om udvalgsbehandling, men er der andre, der ønsker det, vil vi naturligvis gerne være med i disse drøftelser og rejse visse spørgsmål i udvalget. Jeg skal ikke lægge skjul på, at vi gerne ville have haft en udtalelse fra ministeren om, hvorledes disse lån havde virket, om de har været en belastning for staten, om de har givet overskud eller underskud; i hvert fald ville vi gerne høre, hvordan ministeriet vurderer risikoen ved de seneste lån — dem, som der efter vor opfattelse vel nok er mest risiko ved — og have at vide, om der har været tab. Vi mener iøvrigt, såvidt vi nu kender til denne udvikling, at tabene i hvert fald har været